

Griffinummer 3463 /2018
Datum van uitspraak 17 DECEMBER 2018
Notitienummer parket

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN

5218 1. _____ geboren te _____ op
ingeschreven te _____
doch verblijvende te _____

⇒ Ter terechtzitting van 22 oktober 2018 vertegenwoordigd door mr.
G. De Smedt, advocaat te Lokeren

5219 2. _____ met ondernemingsnummer
_____ met maatschappelijke zetel te _____

⇒ Ter terechtzitting van 22 oktober 2018 vertegenwoordigd door haar
lasthebber ad hoc, mr. L. Maréchal, advocaat te Lokeren

1. TENLASTELEGGINGEN

De eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als afdeling
_____ eigendom van _____, met maatschappelijke zetel te
_____ ondernemingsnummer _____ bij aankoopakte
d.d. _____ verleden door notaris _____ te _____

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

- a): het optrekken of plaatsen van een constructie
- b): het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat
- c): het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie,

meer bepaald:

1. een funderingschape te hebben aangebracht achter de loods en bijkomende verhardingen te hebben aangelegd naast en achter de bestaande loods in blauwe kiezels

Te **op niet nader te bepalen data in de periode van 22 februari 2016 (datum eerste vaststellingen – stuk 3) tot 7 november 2016 (datum vaststellingen stedenbouwkundig ambtenaar – stuk 86)**

2. een constructie te hebben geplaatst achteraan rechts van de bestaande loods bestaande uit 2 verouderde containers die gebruikt worden als stalling voor paarden en een afdak waaronder landbouwvoertuigen/werktuigen worden gestald

Te **op niet nader te bepalen data in de periode van 22 februari 2016 (datum eerste vaststellingen – stuk 3) tot 7 november 2016 (datum vaststellingen stedenbouwkundig ambtenaar – stuk 86)**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

De eerste en de tweede

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als afdeling
eigendom van , met maatschappelijke zetel te
ondernemingsnummer bij aankoopakte
d.d. te
verleden door notaris

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval) en b) (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

meer bepaald: het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van materieel, materiaal en afval, onder meer allerhande voertuigen, werktuigen, vrachtwagens, een autowrak, aanhangwagens, karren en voor het parkeren van voertuigen, wagens en aanhangwagens

Te **van 22 februari 2016 (datum eerste vaststellingen – stuk 3) tot en met 7 november 2016 (datum vaststellingen stedenbouwkundig ambtenaar – stuk 86)**

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De feiten waren strafbaar op het moment dat ze werden gepleegd op basis van artikel 6.1.1 van de VCRO en zijn thans nog steeds strafbaar met identieke straffen op basis van artikel 6.2.1 van de VCRO.

De dagvaarding werd overgeschreven in de registers van de hypotheekbewaarder zoals decretaal voorgeschreven.

De beslechting van huidig geschil dient niet te worden uitgesteld tot na de beslissing van de regularisatieaanvraag. Dit zou rechtsweigerend uitmaken. Bovendien heeft de regularisatieaanvraag een ander voorwerp dan de misdrijven waar beklagden thans voor vervolgd worden.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Tweede beklagde had een vergunning aangevraagd voor slopen paardenstallen, nieuwe hangar en regularisatie van een bestaande hangar maar deze regularisatievergunning werd op 08.09.2015 geweigerd door het college van burgemeester en schepenen. De bestaande loods werd ingeplant op 9.93m van de woning en ligt daardoor voor de helft in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De nieuwe loods achter zou achter de bestaande loods worden ingeplant. Het agrarisch gebied wordt bijgevolg nog dieper aangesneden. De beslissing van het college werd bevestigd door de deputatie op 17.12.2015. Het betrokken perceel is gelegen in woongebied met achterliggend agrarisch gebied. De eigenaar van het perceel is eerste beklagde.

Volgens de stedenbouwkundig ambtenaar werden de werken toch aangevat. Op 22.02.2016 gaat de politie ter plaatse controleren maar constateert niet dat er een nieuwe loods in opbouw zou zijn. De oude loods staat er wel nog. Achter de loods werd volgens de vaststellingen een stuk terrein afgebakend waar de grond werd geëgaliseerd met zand. Verder liggen op het terrein enkele wapeningsnetten en een kleine berg grind. Een stopzetting van de werken wordt aan eerste beklagde betekend. Op het terrein staan ook twee losse containers. Deze dienen blijkbaar als paardenstalling.

Op 18.03.2016 gaat de politie opnieuw ter plaatse en stelt de politie vast dat de 2 containers verplaatst met toestemming. Uit de foto's die door de politie werden gemaakt blijkt dat in vergelijking met 22.02.2016 het terrein volledig met steenslag werd verhard. Ook staan op het terrein een vrachtwagen en landbouwmachines gestald.

Op 07.11.2016 gaan de politie en de gemachtigde ambtenaar ter plaatse. Ze doen de volgende vaststellingen.

- De bestaande loods werd geplaatst in strijd met vergunning dd. 11.01.1994.
- De loods werd verhoogd: de kroonlijsthoogte bedraagt 3.20 i.p.v. 2.52m.
- Er worden voertuigen gestald in waardevol agrarisch gebied.
- Er is een constructie gebouwd met twee containers die gebruikt worden als paardenstallen voor twee paarden en een afdak waaronder landbouwvoertuigen en werktuigen worden gestald.
- Er is funderingschape achter de loods aangebracht.
- Het volledige terrein is verhard met blauwe kiezel.
- Er is opslag van materiaal in waardevol agrarisch gebied. Er worden vrachtwagens in waardevol agrarisch gebied gestald. Er wordt ook een wrak gestald. Het plaatsen van 3 t.e.m. 25 voertuigen (geen auto's) werd ook niet aan de bevoegde diensten gemeld.

Verschil met de vaststellingen op 18.03.2016 is de aanpassing van de poort in de voorgevel het uitspreiden blauwe steentjes.

Op 18.01.2017 wil eerste beklagde geen verklaring afleggen, wel wordt de nota ter betwisting van de herstellvordering meegedeeld.

Een herstellvordering werd opgemaakt. Het bestuur vordert het volgende herstel:

- Het herstel in de oorspronkelijke staat door het verwijderen van alle opgeslagen voertuigen en materialen / materieel, verwijderen van de verharding naast en achter de loods, te beginnen vanaf de voorgevel van de loods, het verwijderen van de paardenstallen en de containers (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;
- Binnen een termijn van 6 maanden;
- Onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging bij niet-uitvoering binnen de gestelde termijn;
- Met uitsluiting van een termijn in de zin van artikel 1385*bis* Gerechtelijk Wetboek.

De Hoge Raad voor het handhavingsbeleid adviseerde positief.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 6.1.5 van de VCRO (oud, thans 6.2.4 van de VCRO) zijn, onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

Uit het strafdossier blijkt duidelijk (zie de verschillende fotografische vaststellingen van de politie en de evolutie hierin en het verslag van de stedenbouwkundige ambtenaar) dat beklaagden:

- 1) Funderingschape hebben aangebracht achter een bestaande loods en bijkomende verhardingen;
- 2) Een constructie hebben opgetrokken bestaande uit een stalling voor paarden en een afdak waaronder landbouwvoertuigen worden gestald;
- 3) Het terrein – gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied – gebruiken voor de opslag van materiaal en materieel. Uit de foto's van Geopunt en uit de foto's van de politie blijkt dat hiervan een gewoonte wordt gemaakt.

Indien het schuldbestanddeel van een misdrijf bestaat in opzet, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging, mag de rechter het bestaan van dit opzet afleiden uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit feit hem kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat wanneer hij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt (Cass. (2e k.) AR P.14.1273.N, 3 mei 2016 en Cass. 10 oktober 2017 (P.16.0639.N)).

De conclusie van de politie-inspecteur dat er geen nieuwe loods wordt opgetrokken, doet aan het bovenstaande geen afbreuk. Uit het feit dat aan eerste beklagde een stopzettingsbevel werd betekend, had hij moeten afleiden dat voor de werken een vergunning nodig is. Beklaagden maken hun beroep op rechtsdwaling dus geenszins aannemelijk. Het feit dat het bestuur het opslaan van materiaal en materieel zou gedogen wordt ook niet aannemelijk gemaakt en neemt het misdrijf ook niet weg. De feiten kunnen materieel en moreel worden toegerekend aan eerste en tweede beklagde. Gelet op het wetens en willens karakter van de feiten kan van enige decumul geen sprake zijn.

3.3. Straftoemeting

De feiten A en B in hoofde van eerste en tweede beklagde, zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklagden hebben het eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en bij de vrijwaring van natuur, landschap en leefmilieu. Hun handelwijze vormt een aantasting van de open ruimte en het landschap. Ook justitie dient er geen twijfel over te laten bestaan dat ruimtelijke ordening en stedenbouw belangrijk is, en dat de aantasting ervan kan rekenen op een degelijke en strenge handhaving. In die omstandigheden komt een substantiële geldboete de rechtbank gepast voor.

Eerste beklagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Hij werd 1 maal veroordeeld door de krijgsraad, 12 maal correctioneel en zes maal voor verkeersinbreuken. Hij kan van geen gewoon uitstel meer genieten. Tweede beklagde heeft een blanco strafregister.

Het past om de beiden beklagde een geldboete op te leggen. Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete houdt de rechtbank rekening met de volgende motieven.

- Een geldboete moet van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.
- Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het winstbejag dat wordt nagestreefd.
- Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Aangezien de tweede beklaagde een rechtspersoon is, zijn de artikels 7bis en 41bis Sw. van toepassing en dienen de geldboeten als volgt te worden geconverteerd:

- *“wanneer de wet op het feit vrijheidsstraf én geldboete stelt of één van de straffen alleen: een geldboete van minimum 500 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimum vrijheidsstraf, doch niet lager dan de minimumgeldboete op het feit gesteld (met dit laatste wordt dus bedoeld, de geldboete gesteld op de incriminatie voor natuurlijke personen); en van maximum 2.000 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de maximum vrijheidsstraf, doch niet lager dan het dubbele van de maximumgeldboete op het feit gesteld”;*
- *“wanneer de wet op het feit enkel geldboete stelt: geldboete met minimum en maximum als door de wet op het feit gesteld”.*

Met betrekking tot het wettelijk minimum dient te worden opgemerkt dat waar de rechtspraak en rechtsleer in het verleden verdeeld was over de berekening van de wettelijke minimumgeldboete voor een rechtspersoon in het geval de minimumvrijheidsstraf in aantal dagen en niet in aantal maanden is uitgedrukt, wat in casu het geval is (zie hoger). Desbetreffende werd verduidelijking gebracht met het arrest van het Hof van Cassatie van 28 juni 2005, AR P.04.1628.N, AC 2005 met in noot de verhelderende conclusie van Adv-gen. VANDERMEERSCH waarin werd geopteerd voor de algemene (en eenvoudige) minimumgeldboete van 500 euro zoals geformuleerd in artikel 41bis Sw. als minimumstraf, tenzij dit minimum lager ligt dan de minimumgeldboete voor natuurlijke personen, in welk geval deze laatste boete moet worden toegepast (in dezelfde zin wordt het voormeld cassatiearrest geïnterpreteerd door: C. VAN DEN WYNGAERT, *Strafrecht en strafprocesrecht*, Maklu 2009, p. 415 in noot 1731; J. ROZIE, “De rechtspersoon en zijn minimumgeldboete: nieuwe ontwikkeling, nieuwe logica”, *NC 2006-3*, p. 184 e.v.). Deze rechtbank treedt deze zienswijze bij, die overigens vroeger ook al gedeeld werd door R. VERSTRAETEN en B. SPRIET “De rechtspersoon en zijn geldboete”, in *Liber Amicorum Jean du Jardin*, Antwerpen, Kluwer 2001, p. 326-328.

Gelet op de aard en ernst van de feiten en de doelstellingen van de straftoemeting, komen de volgende straffen gepast voor:

- Eerste beklaagde: een effectieve geldboete van 500 euro.
- Tweede beklaagde: een geldboete van 500 euro waarvan de helft met uitstel.

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenkinggestelde, beklaagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Behalve indien zij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de burgerlijke partij, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij en zij in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Beoordeling van de herstellvordering

Uit de door eerste beklagde voorgebrachte foto's en PV van vaststelling, blijkt dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is. Het terrein werd hersteld in de vorige staat.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 50, 65, eerste lid, 66, 79, 80;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet
07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie
(B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

UITSpraak

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank VERKLAART eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT eerste beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 decimen (x 6) of **3.000,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- veroordeelt eerste beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;
- legt eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **53,58 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

* * *

2. _____

De rechtbank VERKLAART tweede beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT tweede beklagde voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van **VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 decimen (x 6) of **3.000,00 euro**;

De rechtbank verleent tweede beklagde **GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.**

Wijst tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

- veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;
- legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **53,58 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

* * *

Kosten

De rechtbank veroordeelt eerste en tweede beklagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **282,37 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ Herstelvordering

De rechtbank stelt vast dat de ingediende herstelvordering zonder voorwerp is.

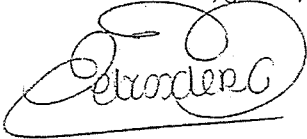
Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ZEVENTIEN DECEMBER TWEEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
J. Bauwens, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

Voor eenskluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.

Dendermonde, de 18-12-2019

~~De Griffier-Heofd van dienst~~

^
AF6.

